

Beregning af det Beløb, som i Tilfælde af, at den paagældende modtog fast aarlig Aldersrente udenfor Aldersdomshjem, vilde være at afkorte i denne. Dette Beløb bliver saa af Aldersrentenyderen at indbetale til Opholdskommunens Kasse og fradrages, forinden Refusion fra Statskassen og Forsørgelseskommunen beregnes, i den Udgift, som Opholdskommunen i Medfør af § 12, 2det Stykke, er berettiget til at faa refunderet.

Den en Gang en Aldersrentenyder til- delte Rente kan forhøjes eller nedsættes, hvis den paagældende Nyders økonomiske Forhold undergaar væsentlige Forandringer, og derfor paahviler det Aldersrentenyderne at holde Kommunalbestyrelsen à jour med saadanne Forandringer i deres Indtægts- og Formueforhold, som kan betinge enten Op- eller Nedgang.

Stat og Kommune afholder hver Halv- delen af Omkostningerne ved denne Lovs Gennemførelse, saaledes som Tilfældet hidtil har været med Hensyn til Delingen af de Udgifter, som Alderdomsforsørgelseslov- givningen har medført, og Forsørgelseskommu- nen skal refundere Opholdskommunen de $\frac{3}{4}$ af Opholdskommunens Udgifter, ganskelige- som hidtil. — Ved Undersøgelsen af, hvilken Aarsudgift det foreliggende Lovforslag vil foranledige, er man naturligvis stødt paa adskillige Momenter af ret usikker Karakter og da navnlig paa Spørgsmaalet om, hvor- ledes Antallet af Aldersrentenydere vil komme til at forholde sig til Antallet af Personer, som hidtil har faaet Alderdoms- understøttelse. Der er ikke Tvivl om, at Antallet af Aldersrentenydere vil blive betydeligt større end Antallet af alderdoms- understøttede, saaledes at et betydeligt Antal Kommuner vil faa øgede Udgifter som Følge af Gennemførelsen af denne Lov i Forhold til dem, de havde under de hidtil gældende Lovbestemmelser paa dette Om- raade. Det foreslaas derfor i § 16, at der ved de aarlige Finanslove skal stilles et Beløb af 5 Mill. Kr. til Raadighed som Bidrag til Dækning af den Del af den af Kommunerne i det foregaaende Finansaar afholdte Udgift til Aldersrente, som ikke refunderes af Statskassen. Denne Bestem- melse er sat ind i Folketinget, men indsat der paa Grundlag af et Initiativ fra Rege- ringens Side, idet jeg har erkendt under hele Arbejdet med det foreliggende Lovforslag, at det kunde blive fornødent at komme Kommuner til Hjælp, hvor Vanskeligheder opstod som Følge af Overgangen til de faste Satser, medens jeg paa den anden Side ikke straks ved Lovforslagets Fremsettelse kunde stille Forslag om en saadan Ydelse fra

Statskassen til Kommunerne, idet Forud- sætningen derfor maatte være, at den af Finansministeren udarbejdede og for den høje Rigsdag fremsatte Finansplan naaede til Gennemførelse i indeværende Rigsdags- samling. Det har i Folketinget saavel i Ud- valget som i Salen været drøftet, efter hvilke Principper disse 5 Mill. Kr. skulde fordeles til Kommunerne. Da det foreslaas, at Loven først skal træde i Kraft fra 1. April 1923, og da der jo skal gaa et Finansaar, inden denne Fordeling skal finde Sted, vil det først blive fornødent, at dette Beløb stilles til Disposition ved Finansloven for Finans- aaret 1924—25. Der vil derfor ogsaa være rigelig Tid til at faa de nærmere Regler for Fordelingen af Beløbet udformet og navnlig ogsaa til at faa dette Arbejde ud- ført paa Grundlag af de Erfaringer med Hensyn til Aldersrentelovens Praktisering, som man forhaabentlig til den Tid kan have gjort. Jeg vil dog gerne straks overfor dette høje Ting sige, i Lighed med hvad jeg har udtalt i det høje Folketing, at de Prin- cipper, hvorefter denne Fordeling skal fore- gaa, skal være saadanne, at der tages Hen- syn, og væsentligt Hensyn, til Forøgelsen af Tallet af aldersrentenydende i Sammen- ligning med Antallet af alderdomsunder- støttede indenfor Kommunen og Hensyn til den øgede Udgift ved denne Lovs Gennemførelse i Forhold til den bestaaende Lovgivning, som Kommunerne faar, samt endelig til Kommunernes økonomiske Til- stand i det hele taget. Men, som sagt, den nærmere Udformning er der rigelig Tid til at foretage, og fastsættes kan disse Regler jo i Henhold til § 16 ikke før efter Forhand- ling med Rigsdagens Finansudvalg, saa at den høje Rigsdag vil faa rigelig Lejlighed til gennem disse Udtalelser at gøre sin Ind- flydelse paa Reglernes nærmere Udform- ning gældende.

I Lovforslagets § 21 er der indført visse Overgangsbestemmelser; man har nemlig fremhævet og med Rette det betænkelige ved, at Personer, som var nær de 60 Aar, og som derfor mente at have en berettiget For- ventning om, at de snart vilde kunne opnaa Alderdomsunderstøttelse, vil faa en Skuffelse ved dette Lovforslags Gennemførelse, som vil være beklagelig og maaske i mange Til- fælde sørgelig for dem, selv om de ogsaa i Henhold til § 1, naar særlige Omstændighe- der taler derfor, efter at være fyldt 60 Aar kan opnaa Aldersrente som 65-aarige, hvil- ket imidlertid ikke vil blive Regelen, men Undtagelsen. Der er derfor fastsat en vis Overgangstid, nærmere udformet i andet Stykke i § 21, som vil bevirke, at Alders-